

кръсне отъ мъртвы-ты: И да са проповѣда въз негово-то има покаяніе, и прощеніе на грѣхове-ты въз сичкы-ты народы, като са начне това (проповѣданіе) отъ Іерусалимъ. И вы сте свидѣтели на тѣмъ (прѣдрѣчены-ты). И ето азъ ще пратъ обѣщаніе-то на Отца моего на васъ; а вы сѣдете въз градъ Іерусалимъ, догдѣ да са облечете съсъ сила отъ горѣ. И вы изведе възнь до Визаніа: и вдигна ржцѣ-ты си и благослови вы. И като вы благославаше, отстѣпи отъ тѣхъ, и възносаше са на небе-то. И тѣмъ са поклониха, и върнаха са въз Іерусалимъ съ голѣма радость. И стоаха винаги въз църква, и хвалаха и благославаха Бога, аминь.

Въскресно евангеліе 3.

Отъ Іоанна зач. 63.

Въ първыя день на седмица-та отиде Маріа Магдалина сътрень-та рано, като бѣше оцетъмно на гроба: и видѣ камака вдигнатъ отъ гроба. Затече са прочее и отиде при Симона Петра, и при дрѣгій ученикъ, когото обывчаше Исусъ, и рече имъ: зели Господа отъ гроба, и незнамъ гдѣ съ го положили. И тоа часъ излѣзе Петръ и дрѣгій ученикъ, и отидоха къмъ гроба. И тичаха двамата заедно: а дрѣгій ученикъ са затече по скоро отъ Петра, и доде по напрѣдъ при гроба. И като надникна, видѣ плащаницы-ты, само че лежаха, но не влѣзе въз

гроба. Додеи Симонъ Петръ слѣдъ него, и влѣзе въз гроба и видѣ плащаницы-ты, че лежаха самы, и платно-то, което бѣше на глава-та мѣ, че не лѣжаше съ плащаницы-ты, но особно свито на едно мѣсто. Тогава влѣзе и дрѣгій ученикъ, който бѣше дошълъ по-напрѣдъ при гроба и видѣ, и повѣрва. Защото тѣ оцетъ не знааха писаніа-та, че трѣбѣва той да възкръсне отъ мъртвы-ты. И върнаха са пакъ ученицы-ти въз свое-то си жилище.

Въскресно Евангеліе II.

Отъ Іоанна зачало: 64.

Въ онкова врѣмѣ, Маріа стоаше възнь на гроба: и като плачаше, надникна въз гроба: И виде два Ангела, конто сѣдаха въз вѣлы дрѣхы, единъ при глава-та, а дрѣгій при нозѣ-ты, дѣто бѣше лежало тѣлото Исусово. И рѣкоха ѿ тѣ; жено! защо плачешъ? а та имъ рече: защото зели Господа моего, и незнамъ гдѣ съ го тѣрили. И като рече тѣмъ (дѣмъ), обърна са на задъ, и видѣ Исуса, че стоаше; и незнааше че е Исусъ. И Исусъ ѿ рече: жено! защо плачешъ? кого търсишь? а та понеже мыслаше, че е градинарь-тъ, рече мѣ: господине! ако си го ты зель, кажи ми, гдѣ си го положила, и азъ ще го земъ. Рече ѿ Исусъ: Маріе! а та са обърна, и мѣ рече: раввѣни, кое-то ще са рече учителю. Рече ѿ Исусъ: не докачай са до мене: защото оцетъ не съмъ възлазълъ при Отца моего: но иди при

братѣмъ-та